

Ako sa stať legendou.

Podarilo sa. Spočiatku to vôbec nebol zámer, ale postupne z toho vznikol reálny cieľ. 7. mája 2016 po siedmich rokoch, deviatich mesiacoch a jedenástich dňoch som v Košiciach absolvoval stý kvalifikačný alebo majstrovský turnaj v neprerušenom rade.

Všetko sa to začalo, keď som v časopise "Kam do mesta" uvidel scrabblovú súťaž. Nezapojil som sa do nej oficiálne, len som si doma vyskúšal tri kolá mimo poradia a zistil som, že moje riešenia, nie sú až také zlé. Bola tam pripojená aj webová stránka Slovenského spolku scrabble. Tak som sa jedného pekného dňa rozhodol, že sa na tú stránku pozriem.

Ako prvé som zistil, že pred tromi dňami sa v mojom rodnom meste konal scrabblový turnaj. Ďalej som si pozrel pravidlá hry, platnosť slov, rôzne rebríčky, výsledky starších turnajov s mne nič nehovoriacimi menami, ďalšie súťaže (internetová, písomná). Až padlo rozhodnutie. Mal by som to skúsiť.

Nasledovali turnaje v Banskej Bystrici, Martine a Poprade. Od sestry som si požičal hru scrabble. Z pravidiel som vedel, že na turnajoch sa hrá na 40 minút + posledné ťahy. Pojem posledné ťahy mi nič nehovoril, preto som si určil, že budem hrať 25 minút. Tiež som vedel, že na slušný výsledok je potrebné nahrať aspoň 350 bodov. Takže plán znel: za 25 minút sa musím dostať minimálne cez 300 bodov.

Začiatky boli ťažké. Po pár hrách som si uvedomil, že dlho rozmýšľam nad jednotlivými ťahmi a musím hrať rýchlejšie, že to je recept na vyšší počet bodov.

Keď sa priblížil termín turnaja v Banskej Bystrici, stále som nebol spokojný s mojimi číslami. Rozhodol som sa, že bystrický turnaj ešte oželiem a radšej budem ďalej trénovať. Keď nastal čas martinského turnaja, povedal som si - idem!

Prihlášku som neposlal, reku, ak nebudem môcť hrať, aspoň sa popozerám. Hneď po príchode ma oslovil Rasťo Michalka (ako organizátor) a bolo to vybavené. Hral som. Pred začiatkom sa ma ešte ujal Jaro Vernarský (ako som sa vtedy dozvedel tiež Prešovčan) a ozrejmil mi určité herné náležitosti. Podľa vtedy platných pravidiel som ako nováčik v prvom kole dostal za súpera Bya, tak som sa prizeral ľútemu súboju dvoch Ivanov - Pastuchu a Leitmana. Táto "výhra" s Byom mala za následok, že prvú skutočnú partiu som hral proti jednej z najlepších hráčok scrabble Evke Zahradníkovej (v súčasnosti trojnásobná majsterka Slovenska).

Výsledok - prehra o 200 bodov. Na ďalšiu partiu som nastúpil proti vtedy aktuálnemu majstrovi Slovenska Michalovi Vernarskému. Výsledok - prehra o 200

bodov. A začal som sa sám seba pýtať, čo tam robím. V piatom kole prišla moja prvá scrabblová výhra proti dnes už nebohému Jožkovi Druskovi. Síce len na odpis, ale aj to sa ráta. Celkový výsledok znel - predposledné miesto (18.), 1x výhra, 1x Bye, 5x prehra.

Nasledoval turnaj v blízkom Poprade a opäť predposledné miesto (26.), 1x výhra, 1x Bye, 5x prehra. Na turnaj do Partizánskeho som necestoval. Stal sa tak jediným kvalifikačným alebo majstrovským turnajom, ktorý som vynechal. Prepáčte "partizánky".

A prišla Detva a s ňou aj začiatok tejto unikátnej série. Tí, čo ma poznajú, vedia, že si vediem štatistiku mojich partií. Preto aj vám ponúkam zopár čísel.

Čas.

100 turnajov som absolvoval v rozmedzí od 26. 7. 2008 do 7. 5. 2016, čo úhrne predstavuje 7 rokov 9 mesiacov a 11 dní.

Turnaje.

Týchto 100 turnajov sa konalo v 29-tich mestách a obciach. Primát patrí Liptovskému Hrádku s 9-timi turnajmi (2 duelové, 7 vykladacích). Nasledujú Košice a Prešov (8); Nitra a Partizánske (7); Banská Bystrica a Lučatín (6); Bardejov (5); Martin, Žilina, Strečno, Ružomberok a Demänová (4); Bratislava, Sered' a Liptovský Mikuláš (3); Považská Bystrica a Hlohovec (2); Detva, Trnava, Krpáčovo, Poprad, Lopej, Dunajská Streda, Dolný Kubín, Lisková, žižňárovo, Komárno a Lučenec (1).

Hráči.

Za jednou scrabblovnicou som sedel so 117-timi hráčmi. Najčastejšie som hral s Petrom Lámerom (36), Slavom Kohútkom (32), Norom Lančaričom (25), Evkou Zahradníkovou (25) a Zdenkou Žákovičovou (25). Najviac prehíer mi pripravili Peter Lámer (25), Slavo Kohútk (15), Noro Lančarič (15), Evka Zahradníková (12) a Miro Vaňo (11). Naopak po partii so mnou najčastejšie smútili Zdenka Žákovičová (18) a Slavo Kohútk (17), Ivan Brodenec (16), Majka Slezáková (15), Evka Zahradníková (13) a Vilo Šnábel (13).

Partie.

Odohral som spolu 699 partií, z ktorých som 403 vyhral, 291 prehral (vrátane jednej, keď som nestihol prvé kolo), 5 partií sa skončilo nerozhodne. A tiež som absolvoval 3 sedenia s Byeom.

Umiestnenia.

Pošťastilo sa mi zvíťaziť na 6-tich turnajoch (BB - 2x, NR, Sered', KE a RK), 4x som skončil druhý (BB, Lučatín, PE, HC) a 6x tretí (NR 2x, KE 2x, PE a vykladacie MS v LH). Navyše som pridal aj 8 štvrtých miest.

Rekordy.

Najvyšší bodový priemer na turnaji som dosiahol v Banskej Bystrici 2014 - 484,71 (1. miesto), nasleduje Nitra 2013 - 477,71 (3. miesto) a Košice 2015 - 468,71 (3. miesto).

Dosiaľ najvyšší počet bodov som dosiahol proti Rastóvi Michalkovi - 634 (DS, 2015). Ešte 3x som dosiahol hranicu 600 bodov a 59x aspoň 500 bodov.

Najvyššie víťazstvo som si pripísal v partii s Michalom Ivanom - o 332 bodov (BB, 2013). Ďalších 20 partii som vyhral aspoň o 200 bodov.

Najvyššiu prehru som utrpel s Petrom Lámerom - 283 bodov (BA, 2009). Ešte v 10-tich prípadoch som podpisoval partiár s prehrou vyššou ako 200 bodov.

Našťastie len 3x v ostatných 5-tich rokoch.

Najvyššie spoločné skóre sa zrodilo v dueloch s Petrom Lámerom (NR, 2013) a Rastóm Michalkom (DS, 2015) - 1040 bodov. Tisícbodovú hranicu som prekročil ešte v ďalšej partii s Petrom Lámerom (BB, 2014) - 1014.

Najhodnotnejšie slovo v mojom podaní vzniklo v BB (2014) v partii s Petrom Lámerom - okoreníš za 203 bodov. Na konte mám aj ďalších 40 stobodových ťahov.

Najviac bing v jednej partii si odniesla Slávka Hosová (BB, 2016) - 4.

Perličky.

Na turnaji v Žiline (2010) som hral až s piatimi hráčmi so screlom väčším ako 1900.

Pri mojom víťaznom turnaji v Nitre 2012 bol mojím najslabším súperom Slavo Kohútik so screlom 1806. Ďalší moji súpermi boli Robo Soták (1809), Mirka Janikovičová (1827), Miro Vaňo (1865), Noro Lančarič (1884), Evka Zahradníková (1902), Vierka Jambrichová (1914).

7x sa moje partie skončili rozdielom jedného bodu, z nich som 5x vyhral.

Najvyššie screlo som mal po turnaji v Nitre (2015) - 1924. Naopak najnižšie po turnaji v Trnave (2008) - 1507.

Toľko čísla a štatistika. Na záver som si dovoľil krátku scrabblovú rýmovačku.

V meste, obci, každom sídle,
pri jazere, v chate, v bydle,
Prešov, Nitra, Liptov, Vráble,
všade ľudia ľúbia scrabble.

Ak máš dobrý nápad náhle
a vidíš svet v správnom uhle,
odlož knihu, skalpel, hrable,
utekaj si zahrať scrabble.

Obleč šaty, tričko, rifle,
upeč koláč, tortu, vafle,
na turnaji si skrížiš šable,
so súperom pri hre scrabble.

Do sály prúdia hráčov krdle,
by skúsili zas nové švindle,
šťastie visí len na steble,
pri krásnej hre zvanej scrabble.

Za oknami trúbia diesle,
hráči si už cibria mysle,
dnes nehrajú žiadne drumble,
veľa šťastia pri hre scrabble.

Po partii sucho v hrdle,
vypi kávu, zjedz kus štrúdle,
"ďalšie kolo" - súper brble,
jednoducho to je scrabble.

Starý, mladý, keď si v živle,
otvor fľašu, sladké bowle,

nalej vína, piva krble,
po úspechu pri hre scrabble.

Prvá cena nie sú ruble,
ale nablýskané kýble.
Vítaz známy, baľte káble,
stretneme sa zas pri scrabble.

JoPo